

René (links) en Jeroen: ferme jongens, stoere binken. Foto Jean-Pierre Jans.

SPIERBALLENTAAL VAN STOERE BINKEN

Het zijn echte propellerheads, jongens die pas gelukkig zijn als ze 's morgens hun computer kunnen aanzetten. Jeroen Borrenbergs (27) en René Verkaart (26) hebben nauwelijks kleur op hun gezicht. De beeldschermen waar ze minstens tien uur per dag achter zitten zorgen voor een wat ongezonde, witte teint. Het tweetal had geen tijd om de Maastrichtse kunstacademie af te maken, er moesten flyers worden ontworpen, cd-boekjes, briefpapier en kartonnen mappen. Maak kennis met De Stoere Binken: jong, succesvol en vergroeid met de powerMac.

Door Guuz Hoogaerts

Na een jaar in een kleine studio in Gronsveld te hebben gezeten, verhuizen de heren binnenkort naar een ruim pand in de Maastrichtse binnenstad. Hoeven de klanten, ondermeer Beter Wonen, Symbiose, de Maastrichtse Hogeschool en smartshop Sirius, niet eerst stapels papier opzij te schuiven voordat ze op een stoel kunnen zitten. Prominent aanwezig zijn twee grote 20 inch beeldschermen, met daarvoor een toetsenbord. Als Jeroen en René erachter gaan zitten krijgen ze een verbeterd trek rond de mond en worden hun bewegingen hoekiger. Alsof ze plaats nemen in een Formule 1-auto, en zich opmaken voor minstens vijftig rondes op het circuit van Francorchamps. Het werk wat ze leveren is minstens zo spannend. „Het komt regelmatig voor dat we hier om acht uur binnenkomen, en om middernacht pas weggaan. Ikzelf heb aan vijfenhalf uur slaap genoeg”, zegt Jeroen. „Da's pas stoer, hè?”

Ja, nu we het er toch over hebben. Die naam... „Eeuuh, daar kwamen we op na een avondje stevig doordrinken. Sla de Gouden Gids open bij ontwerpstudio's, en je ziet enkel achternamen of vergezochte designer-namen. Nou, Borrenbergs en Verkaart was geen optie, dat blinkt voor geen meter. Om Stoere Binken moesten we het hardst lachen, dus die hebben we maar gehouden.” Toch is de naam niet zomaar gekozen. René: „Zoek stoer en bink maar eens op in het woordenboek, dan snap je wat we bedoelen.” Volgens meneer Van Dale is een stoere dag een dag waarop men het erg druk heeft. Een stoere werker is iemand die onverdroten en onvermoeibaar voortwerkt. Bij bink mag ik aannemen dat de heren niet doelen op het bargoens voor klant van een prostituee, maar dat het personen zijn die goede sier willen maken.

Want dat willen ze met hun ontwerpen. „Wij gaan uit van de gedachte dat je een map of een flyer moet kunnen bewaren”, zegt René. „Maar dat is alleen onze kick, de klant is tenslotte koning. Wij ontwerpen niet voor meerdere eer en glorie van onszelf.” Een flyer is trouwens een aankondiging van een

dansfeest. Onder het motto 'Toen je tien was maakte je ook een mooie uitnodiging voor je verjaardagsfeestje', maken organisatoren van dansfeesten plaats en datum bekend via prachtig vormgegeven strooibiljetten. Die vaak zeer apart van vorm zijn en gedrukt worden op peperduur papier. Als herinnering aan een feest worden de flyers vaak bewaard, maar vanwege de kleine oplage en de schoonheid van het ontwerp wordt er zelfs handel in gedreven door fanatieke verzamelaars. Jeroen: „We hebben net posters gemaakt voor de opening van een winkel. Die geef ik maximaal een week, dan zijn ze allemaal weg.” De Stoere Binken zijn in de benijdenswaardige positie dat een klant nog nooit een voorstel heeft afgekeurd. Integendeel. René: „Wij maken posters, advertenties en briefpapier voor de Hogeschool Maastricht. Het vertrouwen is inmiddels zo groot, dat ze ons alleen vertellen wat we moeten maken en waar het voor dient. De rest mogen we zelf invullen.”

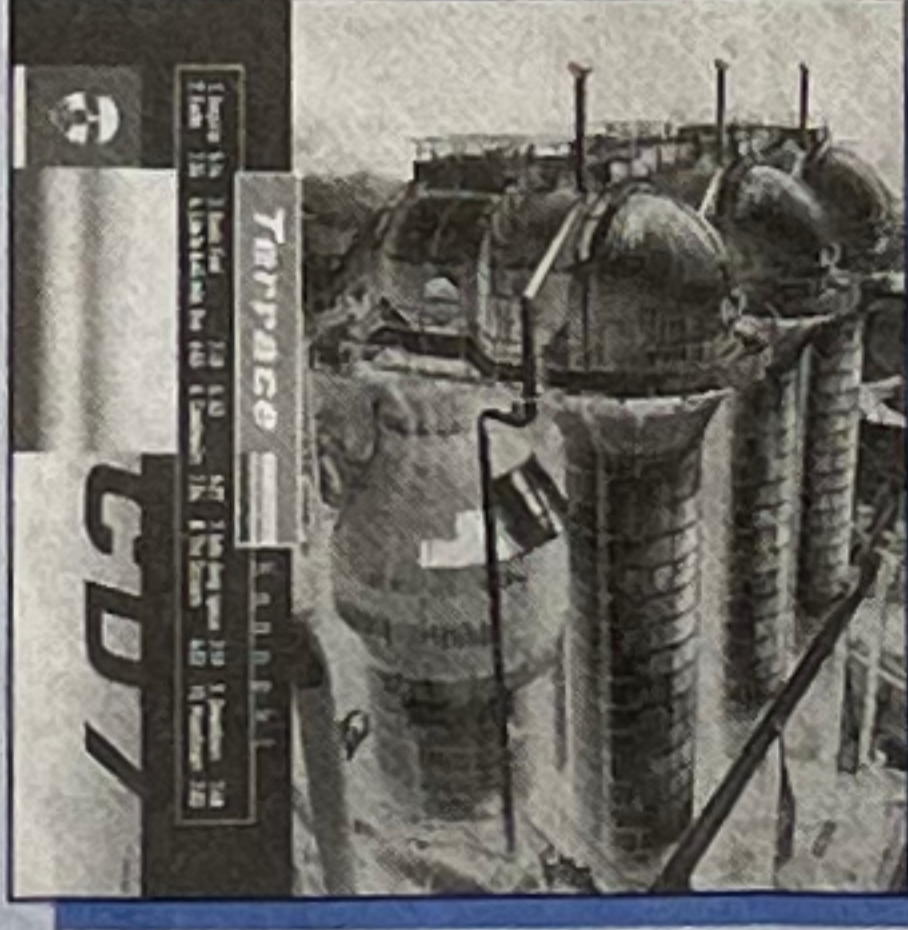
Als dat nog niet genoeg waardering is, zijn een aantal flyers die ze ontworpen voor de smartshops (winkels met geestverruimende middelen op natuurlijke basis) en feesten van Sirius opgenomen in het prestigieuze boek *Event Flyer Graphics*. Dit dikke Japans koffietafelboek bevat werk van gerenommeerde ontwerpers uit de hele wereld. Wat maakt De Stoere Binken nu zo apart? René pakt er wat voorbeelden bij, om de 'handtekening' van het duo te illustreren. De Stoere Binken houden van strakke lijnen, primaire kleuren en een technologische touch. „We zijn gefascineerd door eeuwenoude culturen, de Maya's bijvoorbeeld. Of de Griekse mythologie. En we hebben Star Wars minstens tien keer gezien”, zegt René. Die invloeden en voorkeuren vertalen ze in futuristische fabrieksinstallaties, onwezenlijke landschappen en draadmodellen die zo uit het schetsboek van Leonardo da Vinci lijken te zijn gevallen. Op een simpel kartonnen mapje voor de Hogeschool Maastricht verrijst de Londense Tower Bridge ineens tussen de Maastrichter Servaasbrug. En de uitstraling van diezelfde Hogeschool werd vertaald in een dik wolkendek waaruit de silo van het Bonnefantennmuseum en de torens van de Onze Lieve Vrouwe-kerk ste-

ken. Voor de kenners: het duo werkt met Macintosh 7200 Power-pc's waarop programma's draaien als Quark X-Press en Bryce.

Jeroen en René zijn beide ex-studenten van de Maastrichtse kunstacademie. Hoewel ze in geboorteplaats Eindhoven slechts drie straten van elkaar woonden, heeft het duo elkaar pas in Maastricht leren kennen. Al die avonden die ze in het computerlokaal doorbrachten, dat schiep een band. Afgestudeerd zijn ze op hun eigen manier. Door ontwerpen die ze in opdracht hadden gemaakt, ook in te leveren als eindexamenwerk. Stoere taal van Jeroen: „We hebben onze middelvingers opgestoken en gezegd: wij gaan geld verdienen.” Daarvoor danken ze Will Bams van de pr-afdeling van de Hogeschool elke dag symbolisch op de blote knieën. „Hij is de godfather van wat je hier ziet”, zegt Jeroen. De voorzet werd gegeven toen er een poster moest komen die de *Coup Maastricht*, de dag waarop alle opleidingen onder de paraplu van de Hogeschool zich presenteren. Aangezien de kunstacademie ook onderdeel is van de Hogeschool, lag een opdracht aan studenten daarvan voor de hand. „Will was zo tevreden over die poster, dat we nu alles mogen doen. Hij heeft onze naam regelmatig bij andere instellingen laten vallen, en zo zijn we aan andere klanten gekomen. We hebben nog nooit een map met ontwerpen rondgestuurd om aan opdrachten te komen.”

Nou ja, één keer dan. Naar Stefan Robbers, maker van elektronische dansmuziek en eigenaar van het underground-label Eevo Lute. Jeroen maakt als Bal-

let Mechanique ook elektronische dansmuziek, zit het duo knus achter de beeldschermen. Zo kunnen ze elkaars werk commentariëren en bijsturen. Jeroen houdt van gedetailleerde kijkplaten: „Ik ben een millimeterneuker.” René houdt van overzichtelijke, minder gedetailleerde ontwerpen. „Ik doe dan ook vaak huisstijlen.” Het lijkt een vraag waarop het antwoord voor de hand ligt, maar zijn ze trots op hun werk? Jawel, tuurlijk. Kijk, daar hangen ingelijste ontwerpen van eigen hand, dat zegt genoeg. Jeroen: „Maar een ontwerp staat of valt met het drukwerk. Op het beeldscherm kan het er fantastisch uitzien, maar als de kleuren op flyer er niet goed zijn uitgekomen, vind ik meteen het hele ontwerp klote. Pas als het goed gedrukt is, ben ik relaxed.” René: „Trouwens, mogen wij niet zelf de lay-out doen van de pagina met dit artikel?” Nee, dat doen we lekker zelf. Stoer hé?

De mensen van een flierefluiter

Mensen schilderen. Mensen in al hun menselijkheid. Daar kan de Vlaamse schilder Rob Brouwers zich oneindig serieus mee bezig houden. Hij gaat veelvuldig de straat op om naar mensen te kijken. En dan denken die bekeken mensen dat Brouwers maar een flierefluiter is.